

ERDEMLER-2

DOĞAYI KORUYORUM

Çevreye
Duyarlılık

Öykü - Oyun
Etkinlik
Drama

ERDEMLER-2

DOĞAYI KORUYORUM

Çevreye
Duyarlılık

İlköğretim Programında Yer Alan Kazanımlar

Bu Kitabın Okuru,

- Duyu organlarının çevreyi tanımadaki rolünü fark eder.
- Sınıfını, okulunu ve çevresini temiz tutmak ve korumak için sorumluluk alır.
- Mevsim değişikliklerine bağlı olarak hava, su ve toprakta meydana gelen değişiklikleri fark eder.
- Canlıların hayatta kalabilmeleri için nelere ihtiyaçları olduğunu araştırır.
- Dengeli ve düzenli beslenmek için doğal ve sağlıklı ürünleri tüketir.
- Aralarındaki benzerliklere ve farklılıklara karşın bütün insanların aynı gezegeni paylaştıklarını fark ederek, daha iyi bir dünya yaratmak için her bireyin üzerine düşen görevler olduğunu kavrar.
- Okulu ve çevresini korumak için alternatifler üretir.
- Yaşadığı çevreyi temiz tutmasının kendi sağlığı ve gelişimiyle ilişkili olduğunu kavrar.
- Şekil, sembol ve işaretlerin anlamlarını bilir.

İlköğretim Programında Yer Alan Kavramlar

- Beğenme • Takdir etme • İyi alışkanlıklar
- Olumlu düşünme • İletişim becerileri
- Diğer canlılarla iletişim • Dostluk • Dayanışma
- Birey ve toplum • Katılım • Paylaşım • Sorumluluk
- Sevgi • Saygı • Etik davranma
- Zamanı ve mekânı doğru kavrama

AYŞE DÜNYAYI TANIYOR

Ayşe ve ailesi şehre çok yakın bir kasaba olan Şirinbahçe’de yaşıyorlardı. Ama babasının işi değiştiği için bir gün şehre taşınmaları gerekti. Şehirde evlerinin bahçesi yoktu. Haliyle, tavukları ve meyve ağaçları da yoktu.

Ayşe 'neden Şirinbahçe o kadar güzel ve ferahtı da şehir kirli ve boğucu?' diye düşündü. "Keşke" dedi. 'Ay'a çıksam, oradan Dünya'ya baksam. En güzel yer neresiyse annemleri de alıp oraya gitsem."

Odasında oturup hayal kuran Ayşe'nin kulağına bir ses çalındı:

"Ayşe, Ayşe!"

Biri ona sesleniyordu. Ayşe cama yaklaştı. Ses devam ediyordu:

"Ayşe, benimle tanışmak istiyor musun?"

"Sen de kimsin?"

"Ben Dünya! Benimle tanışmak istersen rüzgârıma tutunup yükselebilirsin. Ama göreceklerin seni hayallerindeki gibi sevindiremeyebilir. Hadi atla rüzgârın sırtına da göstereyim."

Şaşkın Ayşe kuvvetli rüzgârın birden ayağını yerden kestiğini fark etti. Çok uzaklara gittiler. Nehirlerin coştığı, yeşilin her tonunun olduğu çok büyük bir orman gördüler.

"Görüyor musun?" dedi Dünya. "Bak işte, bunlar benim ciğerlerim. Bu ağaçlar, bu yeşillik sayesinde nefes alabiliyorum. Bu gümbür gümbür akan, nehirler ve onların döküldüğü denizler benim kanım. Tıpkı senin bedenindeki hayat kaynağın gibi. Bütün

- ❁ hayvanlar benim hücrelerimdir. Şu sırtına bindiğin rüzgâr var ya o da benim nefesim.
- Siz insanlar benim misafirimsiniz. Ben bütün güzelliklerimi kullandım sizleri iyi ağır-layabilmek için. Ama maalesef insanların çoğu bana iyi davranmadı.
- ⦿ İşte, şu şehrin ışıklarını görüyor musun? Orada harcanan elektrik için benim su-yumu, rüzgârımı kullanıyorlar, ama bunu yaparken bana zarar veriyorlar. Suyumu